

Folklorist ristimetsa mahavõtmisest: uskumatu kultuuritus!

Mupo päästis puurist hüljatud tuhkru | Ufoloog: Saksamaa viljaringid on tulnukate kätetöö

**FC Flora
tantsu-
tüdrukud
plaanivad
välja anda
seksika kalendri**

**Põdrale otsa sõitnud
Priit Toobal: ise õnneks
terve, aga auto katki**

Ohtuleht

Reede, 8. august 2014 | 0,80 € (Soomes 2 €) | ohtuleht.ee

Lehe vahel **TASUTA!** Telekava

**Eri Klas suvitab üksi
Hiiu maal kuuris:**

Eri Klas suvitab üksi Hiiumaal kuuris: «ELAN SIIN PÄRIS- MAALASE ELU.»

**Miks maestro
abikaasa sinna
tulla ei tihka?**

ERI KLAS SUVITAB ÜKSI HIIUMA siin käinud, kuid see pole siiski

Ohtuleht 8. VIII 2014

Armastatud dirigent veedab oma puhkust endises tööriistakuuris, kus on vaid k

«Ariel on harjunud käima kõrge kontsaga kingades, siin võib aga lehmakoogi otsa sattuda,» muigab maestro Eri Klas Hiiumaal Hirmuste külas oma villa trepil istudes. «Mina elan siin pärismaalase elu ning kõige olulisem ongi see, et saan olla koos külarahvaga.»

• JAANUS KULLI
jaanus.kulli@ohtuleht.ee

Mida on inimesel üldse vaja? Tal pole vaja marmorpaleesid, mõtiskleb Klas. «Mul küll on maja ujumisbasseiniga, aga ma tahan nüüd sellest lahti saada. Varsti kolin ma sellest hoopis väiksemasse korterisse,» arutleb tänavu 75 aasta juubelit tähistanud armastatud dirigent.

Väljas on 30 kraadi kuuma, Eri kõrgel laubal pärlendavad higipiisad ja ta lahtinööbitud särgist kummitab välja natuke kumer kõht. Kaelas on tal pika paela otsas mobiil. Ei jälgegi smokingust ja dirigendikepist. Täiesti tavaline mees, kes nimetab villaks tööriistakuuri, milles on kaks lihtsat voodit, üks tool, üks laud ja sellel väike raadio. «Siin ma siis suvitan viiendat suve nii, nagu töö parajasti lubab. Ja üldjuhul ükski.»

Täpselt 40 aastat tagasi soetas Klas koos toonase abikaasa Ülle Ullaga Hiiumaale Hirmuste külla suvekodu. «Mäletan, et olin Moskvas, kui Ülle, kelle juured on Hiiumaal, helistas, et Kõpus müüakse tuhande rubla-ga ühte vana piirivalvemaja,» meenutab Klas. Kui nende teed lahku läksid, jäi üheskoos üles kõpitsetud elamine Ullale, Klasi aga teadmise, et ilma Hiiu-

siin kuuris iga päev ühe sipelga teekonda, kes kuskilt tuli, siis aknalauale ilmus ja jälle kuskile kadus. Nii iga päev. Väga põnev oli. Elus on nii palju muud huvitavat peale muusika! Minu meelest on see suur viga, kui inimene end ainult töösse matab.»

Klas ütleb, et teab, mida räägib. «Olen olnud ju töönarkomaan. Ega mul muidu poleks olnud kolme infarkti. Samas tunnistan ma ka täna, et ei saa ilma oma tööta. Sellest ma elan ja selle nimel ma elan,» ütleb Klas. Sõna «surm» tuletab talle meelde, kuidas ta seisis sõber Peeter Sauli sarga peatsis ning viskas talle hauda kolm peotäit mulda järele.

«Peeter oli minust küll seitse aastat vanem, aga ühte paremat sõpra ära saata on ikka põrgulikult raske,» teeb Klasi jutt siinkohal ootamatu minoorse käänu. Aga vaid korra. «Siin Hiiumaal meenub mulle kohe ka Peetri kosjaskäik Saaremaale, kui Heli isa pani sel puhul lauale suure kapa, täis Saaremaa õlut. Olin selle tunnistajaks, kui suur ja tugev Peeter piimavärvi õlle ära jõi ning natukese aja pärast sealsamas laua alla kukkus.»

Võttis maha kümme kilo

eri korigi laubal paranduvad hikipiisad ja ta lahtinööbitud särgist kummitab välja natuke kumer kõht. Kaelas on tal pika paela otsas mobiil. Ei jälgegi smokingust ja dirigendikepist. Täiesti tavaline mees, kes nimetab villaks tööriistakuuri, milles on kaks lihtsat voodit, üks tool, üks laud ja sellel väike raadio. «Siin ma siis suvitan viendat suve nii, nagu töö parajasti lubab. Ja üldjuhul ükski.»

Täpselt 40 aastat tagasi soetas Klas koos toonase abikaasa Ülle Ullaga Hiiu- ja Saaremaa Hirmuste külla suvekodu. «Mäletan, et olin Moskvast, kui Ülle, kelle juured on Hiiu- ja Saaremaal, helistas, et Kõpu suvekodu suhtes rubla- ja ühte vana piirivalvemaja,» meenutab Klas. Kui nende teed lahku läksid, jäi üheskoos üles kõpitsetud elamine Ullale, Klasi aga teadmise, et ilma Hiiu- ja Saaremaa tema hing enam ei saa.

«Aasta pole minu jaoks täisväärtuslik, kui ma vähemalt kolmeks päevaks oma jalga Hiiu- ja Saaremaa pinnale ei saa,» teab Klas, kes on nüüd juba viies aasta kostiline legendaarse Hirmuste mehe Ülo Piheli ja tema kaasa Kaarini juures. «Mind toobki siia ennekõike lihtsus, küla- ja kalamehed, kellega saab juttu puhuda. Ega ma tegelikult nii väga sobigi nendesse teistesse sfääridesse. Olen eluaeg johtuvalt ametist gastroleerides elanud hotellide sviitides ning alati imestanud, eriti Ameerikas, miks mulle antakse elamiseks jalgpalliväljak. Ma pole kunagi aru saanud, miks luksusnumbris peab olema kolm-neli tuba, kui tegelikult piisaks mulle ühest.»

Jälgis sipelga teekonda

Klas ütleb, et Hirmustes puhates ta muusikale ja nootidele ei mõtle. «Veedan siin lihtsalt oma õnnepäevi, käin ujumas, loen ja puhkan. Või vaatan aknast välja. Eelmisel suvel jälgisin ma

oma toota. Sellest ma elan,» ütleb Klas. Sõna «surm» tuleb talle meelde, kuidas ta seisis sõber Peeter Sauli sarga peatsis ning viskas talle hauda kolm peotäit mulda järele.

«Peeter oli minust küll seitse aastat vanem, aga ühte paremat sõpra ära saata on ikka põrgulikult raske,» teeb Klasi jutt siinkohal ootamatu minoorse käänu. Aga vaid korraks. «Siin Hiiu- ja Saaremaal meenub mulle kohe ka Peetri kosjaskäik Saaremaale, kui Heli isa pani sel puhul lauale suure kapa, täis Saaremaa õlut. Olin selle tunnistajaks, kui suur ja tugev Peeter piimavärvi õlle ära jõi ning natukese aja pärast sealsamas laua alla kukkus.»

Võttis maha kümme kilo

Tänasest päevast 40 aasta tagusesse minevikku rännates ütleb Klas, et pärast seda, kui ta oli otsustanud suvehiidlaseks hakata, soetas endale siia maakodu Arne Mikk. «Aga kõige tore-dam, kui siia tuli Estonia teatri balletitantsija Jaan Puusepp, kelle naine oli televisioonis dik-tor. Siia jõudes oli neil kaasas vaid roosipõõsas ja üks raamat, majaehitamise õpik. Selle järgi nad ehitama hakkasidki. Balletitantsija ja telediktor! Aga val-mis nad oma elamise said, päris uhke maja,» muigab Klas.

Päris algusaastatesse jääb ka tema üks ja ainus kalameheko-gemus. «Mäletan, Ülle ütles, et ära sa kaua ära ole. Olin pool tun-di merel ning tagasi tulles oli mul paadis üks kala. Päris suur haug. See ongi jäänud ainsaks korraks, kui ma siit kala olen saanud.»

Klasi sõnul oli ta nagu Mik-luhho-Maklai, kes selle saare avastas ja pärast seda hakkasid seal toimuma justkui omamoodi orienteerumisvõistlused. «Küsitati, et kuhu kanti hoida, et kus see Eri elab. Mis täheandas, et põlluäär oli pidevalt autosid

TEET MALSROOS

«Veedan siin lihtsalt oma õnnepäevi, käin ujumas, loen ja puhkan. Või vaatan aknast välja.»

Eri Klas kirjeldab oma suve Hiiu- ja Saaremaal

täis, Ülle tegi kogu aeg süüa ja mina valasin vaid viina välja. Nii et kogu suvi möödus auru all. Kõiksugu külalisi käis siin, nii pillimehi kui teatrinimesi ja nad kõik armusid sellesse kohta ära.»

Õnneks on need kunagised tormilised ajad seljataga ja liialt palju külalisi Klasil enam ei käi. «Samas on siin kultuurisfäär väga tihedaks läinud. Näiteks naabriks on mul siin kunagine näitleja Tõnu Saar. Siinsamas

SUVEKS PIISAV: Vana piirivalvemaja, mille Klasi pere ostis kunagi 1000 rubla eest.

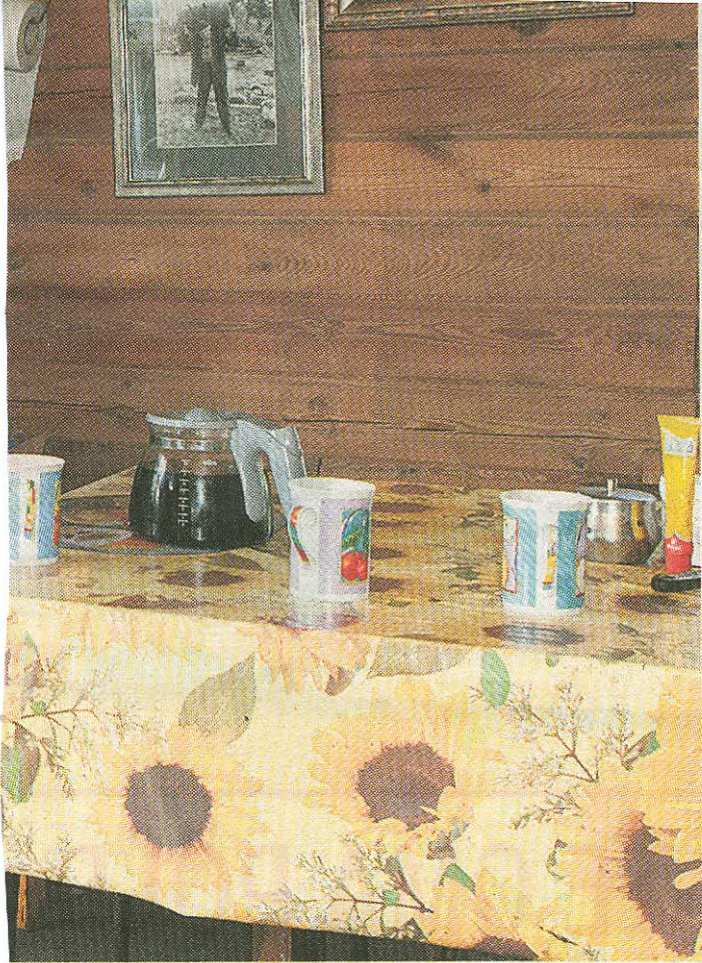
AL: «Ariel on ema koht.»

s voodit, tool ja laud

elab Riho Sibul, just eile õhtul
läisin ma küles Eelki Svan

külastele mängis Estonian
Big Bänd. «Ma läksin selle

elab Riho Sibul, just eile õhtul käisin ma külas Erkki-Sven Tüüril, kes samuti siin Hirmustes elab.»

Tänavu jõudis Klas Hiiu- maale vahetult pärast Saare- ma ooperipäevi. «Muu hulgas toimus seal konverents «Urho Kekkoneni suusajalg Eesti- Soome sillal». 50 aastat tagasi külastas Soome president Ees- tit ning muu hulgas ka Kääri- kut, kus ta käis suusatamaski. Kekkoneni Käärikul käiguga on Klasil omad mälestused, sest samal ajal oli Soome pre- sidentiproual sünnipäev ja toonane Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe asetäitja Ar- nold Green kutsus oma sõpra Klasi sel puhul väikest kontser- ti andma.

Tulles tagasi ooperipäeva- de juurde, ütleb dirigent, et sel aastal lõi tal jalad alt ürituse suur telk, mis iga päev pärast programmi lõppu avati ja kus

külalistele mängis Estonian Big Bänd. «Ma läksin selle muusika peale ikka täiesti pöördesse – olin justkui võit- nud oma elult tagasi 30 aastat, peaaegu igal õhtul tantsi- sin ma seal hommikul poole neljani. Mul ikka katus sõitis täiega. See oli selline positiiv- ne süst,» erutub Klas siinko- hal silmanähtavalt.

Noorenduskuurina mõjus dirigendile kahtlemata ka aas- ta algul ette võetud tervisretk Hispaaniasse, kus ta ühes erakliinikus kolm nädalat tohtrite range pilgu all igas mõttes paastus ning võttis maha kümme kilo. «Õnneks väga palju pole juurde tulnud ning järgmine aasta tahaks neid protseduure korrata. Nii et mina ei käi Hispaanias mit- te päevitamas, vaid terviseve- tel,» ütleb Eri Klas, kes eelis- tab päikest võtta Hirmuste vil- la trepil.